దాసీది

● టి. డి. ప్రసాదరావు ●

"బాబూ, ఎప్పుడూ విశ్రాంతి లేకుండా అలా ఏదో చేయడంనుండి మీ ఆరోగ్యం పాడైపోయింది బాబూ, తమరు కొంచెం శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. రాత్రి 8 ఘంటలవుతేగాని రారాయె. తెల్లవారి లేవగానే ఆఫీసని వెళిపోతారు. ఏమిపనో గాని, నేను వచ్చినప్పటికి యిప్పటికి ఎంత చిక్కిపోయిందో, భయంవేస్తుంది బాబూ."

"జానకీ ఈ కప్పు యెక్కడిది. పాలమనిషి లేలేదు కదా యెలా వచ్చాయి ఈ కాఫీలోకి పాలు."

"లేదు బాబు తమకోసమని మీ రిచ్చిన జీతపు రాళ్లలోనే కొన్నానండీ యీ కప్పులు. ఇవిగో చూడండి బాబు యీ వంటసామానులు, బాగున్నాయండీ బాబుగారూ."

"ఎందుకు కొన్నావు జానకీ, ఎంతపని చేసావు. నీవు చాకిరీచేసి సంపాదించిన డబ్బుతో నా కోసమని కొన్నావా యీ సామానులన్నీ. ఎంతయింది చెప్పు ఇదుగో డబ్బు."

"బాబూ క్షమించండి. తమరిచ్చి డబ్బే. అది నా డబ్బు కాదు. ఆ డబ్బుతో తమరు కావలసినవి కొన్నాను. అందులో తప్పేముంది."

"బాగుంది ... డబ్బు జానకీ...ఇదిగో [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ఉంటె."

"[illegible] యిచ్చినా డు [illegible]. దానికంతా చాలా పెద్ద కథ ఉందిలే."

"బాబూ తమరేమో ఆదోకలాగున్నారు. తమ సేవకురాలను నరేమీ అనుకోకండీ. చెప్పండి బాబు. తమ విషయాలడుగుతున్నానని మర్యాదా తెలియని దాసీదానినని మరేమీ కోపగించకండి బాబు తమరు నా యందు చూపిన ఆదరానికి, కరుణకు నే నేమిచేసి తీర్చుకోగలను."

"ఏం, జానకీ, ఎప్పుడూ లేదు యింత వింతగా మాటాడుతున్నావు."

"ప్రభూ, క్షమించండి అపరాధంగాని ప్రభూ తమ సుఖమేమి ఇలాగుంది కళ్లేమి అలాగు అగ్ని నిప్పులలాగున్నాయి. ఎండి పాలిపోయిన ముఖముమీద ఆ చేమి కన్నీటిచారలు. ప్రభూ యెంత ఏడ్చారో, దేనికోసమో ఎంత బాధపడ్డారో చెప్పండి ప్రభూ. దాసీదాననని మరేమీ అనుకోకండి."

"జానకీ యేమిటీ కన్నీళ్లు నా గురించెందుకు యిదవుతావు. నౌకరీదానవు నా బాధ నీ కెందుకు."

"బాబు ప్రభూ, క్షమించండి."

"జానకీ ఏమన్న చెప్పడం నా అధికార [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] సర్వలాకాలేదని, సరిపోలేదని. ఏదో ఒకదాంకి వెదుకూ నన్ను అనవసరంగా తూలనాడడం వాడికి పరిపాటయిపోయింది. నేను భరించి భరించి బలిచ్చిన ఆత్మగౌరవం తిరిగి ఎలాగు బ్రతికొచ్చిందోగాని వాడి

మీద తిరగబడింది. చాలా ఘర్షణ జరిగింది, చివరికి ఉద్యోగం మానాను. నా జీతం రాళ్లు నా ముఖముమీద పారేసి వీధిగుమ్మం అవతలకు నెట్టించాడు."

"ప్రభూ"

"ఆ అవమానాన్ని భరించలేకపోయాను జానకీ. సముద్రం ఒడ్డున కూచున్నాను గాని, అటు నుంచి మరీ జ్ఞాపకానికొచ్చి సముద్రంలో పడి చచ్చిపోదామా అనిపించింది.

"ప్రభూ, ప్రభూ"

"కాని జానకీ. అమాయకురాలవు, నిష్కృతిలేని దానవు, నా కోసం యెదురుచూస్తుంటావని తిరిగి వచ్చాను జానకీ."

"ప్రభూ, ప్రభూ తమ సేవకురాలను. తమరు చేసేవల్లా భాగ్యం చేస్తాను. తమరు మాత్రం..."

"వద్దు జానకీ. తప్పు. కాళ్లు విడువు. పాపం అలా ఏడుస్తున్నావేం... ఏడవకు జానకీ. నీ అమాయకత్వం, త్యాగం, సేవ, సపర్య యెంతో కొనియాడదగ్గవి. కాని యేమి చేయడం. నిన్ను దేవుడు ఈ హృదయంలేని పాషాణ ప్రపంచంలో ఉంచుకొని తిననున్నాడు, కష్టాలు పడమన్నాడు, ఒకరికి దాస్యం చేయమన్నాడు హృదయంలేని దేవుడు."

"ప్రభూ"

"లేచి కూచో జానకీ. అదిగో దేవుడ్ని ప్రార్థించు. అతడే నిన్ను, నన్ను అందర్ని కాపాడగలడు."

"ప్రభూ, తమ హృదయం కొనియాడతరం కాదు. తమ నిర్మలత్వం, సౌశీల్యం, పరోపకార బుద్ధి, అస్వార్థత యివన్నీ యెరిగిన నాకు మీరే దేవుడు. నాకు దేవుడు వేరే లేడు."

"జానకీ వెర్రిదానవు. ఏమనుకున్నావోయీ మాయా ప్రపంచంలో ఇదొక యెడతెగని యాత్ర. జీవితానికి యెక్కడైనా సుఖముందనుకున్నావా. లేదు జానకీ లేదు. నీలాంటి నిష్కల్మష హృదయాలు గర్వాన్ని చూస్తూ సకృత్తిన బాధను భరించకలిగితే, లే జానకీ లే నీవు ఏడుస్తూ నన్ను బాధపెట్టకు."

"[illegible] ప్రభూ తమరు యేవిధంగా [illegible] కష్టం [illegible]"

"ప్రభూ, కాదు, తమ కరుణార్ద్రహృదయం. సరిలేని తమ ఉదారస్వభావం ఆత్మత్యాగం."

" లేచి కూచో జానకీ "

"వెర్రి. ఇదంతా వట్టి వెర్రి ఏమిటో చాలా యిబ్బందిగా ఉంది జానకీ."

"వద్దు ప్రభూ చింతించకండి- సేవకురాలను నా ప్రార్థన వినండి- విచారించకండి- జరిగిపోయినదానికి విచారించకండి- తమరిచ్చిన నాలుగు నెలల జీతంలో యిరవై ముప్ఫయి రూపాయలున్నాయి- వాటితో కొన్నాళ్లు కాలక్షేపం చేయొచ్చును- ఇంతలో దేవుడి దయవలన యేదో ఉద్యోగం తమకు దొరక్కపోదు-"

"జానకీ, ఎంత త్యాగం చేయబోతున్నావు నా కోసమని"

"త్యాగం కాదు ప్రభూ, తమరే నా సర్వం. నేను సంపాదించినా తమరిచ్చిన డబ్బే అది- అదంతా తమదేను-"

"జానకీ—"

"తమ ఆరోగ్యం కోసమని జాగ్రత్తపడండి బాబూ"

"ఏమిటో జానకీ నిన్ను, నీ త్యాగబుద్ధిని చూచి నా దుఃఖాన్ని మరచిపోతున్నాను, జానకీ- ఎవరూ యివ్వలేని ధైర్యం నీవిస్తున్నావు"

"లేదు ప్రభూ- దిక్కులేక పొట్టకోసం రోడ్డుమీద అడుక్కునే నాలాంటి అనాథను దయతో ఆదరించి ప్రాణం, మానం పోషిస్తున్న తమకన్నా యీ ప్రపంచంలో మహాత్ములున్నారు ప్రభూ కాదు-"

"నీవే కాదు జానకీ, ప్రపంచంలో నీలాంటి అనాథలు వేనవేలున్నారు. వాళ్ళుపడే బాధలు చూస్తే గుండె నీరైపోతుంది జానకీ"

"ప్రభూ, అది తమ జాలిహృదయం."

"అంతే కాదు. జానకీ, తమ శీలాన్ని, మానాన్ని, అభిమానాన్ని భస్మీభూతం చేసుకుంటున్నారు..."

"ప్రభూ వద్దు ప్రభూ. తమరు ఆ విషయాన్ని తలంచకండి ప్రభూ. తమ ఆరోగ్యం గురించి చూడండి. ప్రభూ తమని చూస్తే భయం వేస్తుంది."

"అబ్బ జానకీ. ఏమిటో తల తిరుగుతూంది. ఆ.. ఆ..."

"ప్రభూ, ప్రభూ ఇదిగో తమ పరుపు. పడుకోండి ప్రభూ..."

"అచ్ఛ జానకీ కాళ్ళు పట్టకు. అదే దానివి. వద్దు జానకీ విసరకు."

"ప్రభూ ఇదిగో మన ప్రక్కగదిలోని డాక్టరు గారు వచ్చారు చూడండి."

"ఆ...అ..."

"తండ్రీ డాక్టరుగారూ, ఇవిగో ఈ ముప్ఫయి రూపాయలు. ఇదే నా సర్వసంపద. నా ప్రభువు. వీరి జీవితాన్ని కాపాడే బాధ్యత తమది."

"వద్దమ్మాయి ఏడ్వొద్దు. పాపం నీవే ఉంచుకో. నా కైనంత ప్రయత్నం చేస్తాను...ఎందుకమ్మా అలా ఏడుస్తావు. ఆపదలందు ధైర్యం విడువరాదు."

"తండ్రీ..."

"అమ్మాయి"

"చిత్తం డాక్టరుగారు"

"మరేమీ భయపడకు- ఈ అబ్బాయి కెవరైనా బంధువులుంటే వెంటనే కబురు చేయి- ఇంతలో నేనిదుగో మందులు తీసుకొస్తా"

"ప్రభూ, అబ్బా కాళ్ళెంత చల్లపడిపోయాయి...ఆనాడు నేను త్రాగి చచ్చిపోదామని తెరచిన విషపుసీసా ఈనాళ్ళ పనికొచ్చింది- అంత దయతో మీరు పిలవకపోతే ఈ విషాన్ని ఆనాడే త్రాగి జీవితాన్ని అఖరు చేసుకొనేదాన్ని- ఆనాడు ప్రభూ మీరేకదూ నా జీవితాన్ని కాపాడారు- తమ కళ్ళలో వెలిగే ఆ కరుణ, దయ ఇవన్నీ యేమయిపోయాయి, ప్రభూ...

ఇదిగో యీనాడే మీ కాళ్లదగ్గర మీ పాద దాసి, మీరు లేని యీ పాడుప్రపంచంలో జీవించడానికి యిష్టంలేక మీకోసం ప్రాణం వదిలేస్తుంది...

ప్రభూ తమ కాళ్లేవి- అబ్బ నా శిరస్సుంచుకుంటాను-

ప్రభూ నన్ను నన్నాదరించు ప్రభూ ప్రభూ...

కరుణామయా నన్ను కనికరించు...

ప్రభూ, ప్రభూ"